

maalet, om der for Fremtiden kan komme til at bestaae en anden Organisationsplan, er holdt udenfor nærværende Lovudkast. Kommer der en anden Armeeorrganisationsplan, nu vel saa vil den kunne finde sin Anvendelse paa de til den Tid bestaaende Forhold; men for Dieblikket er der kun sigtet til den Organisation, som bestaaer, thi man kunde naturligviis ikke i dette Udcast gaae ud fra en Organisationsplan, der ikke bestaaer, men som Fremtiden inuligen skulde kunne medføre. Dette Svar blev givet ligeoverfor og i Forbindelse med den Grundlov, hvori Finantsbevillingsmyndigheden var forudsat saaledes, at Hæverorganisationens Anvendelse væsentlig var betinget af de Penge midler, som dertil bevilgedes, og det stod altsaa dengang i Rigsdagens Magt at værne om dette Udtryks Betydning. Nu indtraadte en ny Tingenes Tilstand, hvorved Hæverorganisationsordningen blev henlagt til en anden Myndighed; men for at sikre sig i saa Henseende tog man et Forbehold, en Bestemmelse i Lovet om Grundlovsindskrænkningen, idet man ligeledes kom overeens om, at disse Planer, der kunde faae en saa afgjørende Betydning for Befolkningen, ikke skulde være voldgivne nogen som helst ministeriel Vilkaarlighed, men skulde berøe paa Monarchiets lovgivende Magt. Naar man altsaa her vil have Organisationsplanen bort og istedetfor blot indsætte „bestaaende Planer“, saa vil man indstyre det, der muligviis nu er kommen tilstede ved den administrative Myndigheds vilkaarlige Bestemmelser; thi der er ikke ved nogen Lov for Monarchiet fremkommen nogen ny Organisationsplan. Vil man kun give den nye Organisationsplan ved Lov, saa behøver man ikke at komme bort fra Udtrykket „Organisationsplan“, thi saa blive de Bestemmelser, der angaae Mandstabet, nemlig om Tjenestetiden o. s. v., uroffede i Henshold til Organisationsplanen af 1842, indtil man ved Monarchiets Lovgivningsmagt faaer andre Bestemmelser i saa Henseende. Dette hænger ogsaa ganske nøie sammen med den Forandring, der findes under Nr. 6, men som den ærede Minister ikke syntes rigtig at forstaae. I § 21 har man indsat Hærens Linie, og derved har man udbidet Tjenestetiden i Linien til at kunne omfatte 8 Aar. Jeg har

fra den nuværende Værnepligtslov optaget Udtrykket „den staaende Hær“, thi det er ikke Hærens Linie, der er defineret i Planen af 1842, men det er den staaende Hær, bestaaende af to Afdelinger, saaledes at Hovedmassen kommer til at tjene i Linien i 4 Aar og i Krigsreserven i 4 Aar. Den staaende Hær og Forstærkningen ere de to Dele, hvoraf det hele Krigsvæbningsystem bestaaer for Dieblikket. Der paaaligger 8 Aars Tjeneste i den staaende Hær i 2 Afdelinger og 8 Aars Forpligtelse i Forstærkningen til at tjene i Krigstid, men Inddelingen af Hærens Linie i to Afdelinger har man stude ud. For nu imidlertid at beholde den Sikkerhed for Mandstabet, der ligger i de to Afdelinger, Liniehæren og Krigsreserven, har jeg atter foreslaaet indsat den Værdnelse, der findes i den nuværende Værnepligtslov, og jeg har derved fastholdt Bestemmelsen i Organisationsplanen, som kun kan forandres, naar Monarchiets Lovgivning gjør Forandring deri. Det er af yderste Vigtighed for Befolkningen, at den kun i Krigstid eller naar der udgaar en speciel Indkaldelseslov kan blive indkaldt ud over de 4 første Aar; det er af stor Vigtighed, at Flytningsfrihed er givet saa mange Mennesker som muligt; det er af stor Vigtighed, at man ikke behøver at søge Krigsministeriet, hver gang en Mand vil fjerne sig fra sit Hjem og begive sig paa Reiser. Der er en Sønning mellem de forskjellige Classer; men den vil man styde ud, den Forskjellighed vil man af med, uden at der derom foreligger en Lov fra Monarchiet, en Lov, som jeg er overbevist om, at Monarchiets Lovgivningsmagt aldrig gif ind paa; den gav ikke uden Nødvendighed Krigsbestyrelsen Frihed til saaledes vilkaarlig at benytte Mandstabet i 8 Aar. Man skal vel lægge Mærke til, at med den Frihed i Anvendelsen, som vi i den nye Værnepligtslov søge at give og, som jeg siger, til Hærens Nytte, udsætte vi en Mangfoldighed af Mennesker for at blive revne ud af deres fredelige Syssler blot til fredeligt Brug. Naar vi ikke holde fast ved denne Deling mellem Linie og Krigsreserve, det vil sige, først 4 Aars Tjeneste i Linien og dernæst 4 Aars Tjeneste i Krigsreserven, saa udsætte vi en Mand for, at han, uagtet han har fuldbåret sine første 4 Aars